

[Ove Fich]

mia. kr., og den sagde hr. Kofod-Svendsen ja til. Nu er tallet 730 selvfølgelig større end tallet 1, men jeg går dog ikke ud fra, at der er tale om en regnefejl, og derfor vil jeg gerne vide, hvorfor det er mere forsvarligt at sige ja til en pakke på 1.000 mio. kr., end det er at sige ja til pakke på 730 mio. kr.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Hr. Ove Fich bemærkede tilsyneladende ikke min sidste begrundelse, det sundhedspolitiske, men det er måske noget, der slet ikke interesserer hr. Ove Fich.

Hvad det økonomiske angår, har vi sagt, at vi skal ind i en afgiftsharmonisering, og derfor skal vi yde en indsats, men spørgsmålet er, hvor meget vi har råd til, og vi synes som sagt ikke, at vi har råd til at bruge mere end den ene milliard kroner i øjeblikket. Så kan der komme mere næste år, og det mener jeg også vi skal sætte nogle midler af til, men spørgsmålet er hvor meget. Er det 1 mia. kr., eller er det 1,73 mia. kr.? Vi synes altså ikke, det er økonomisk forsvarligt at gå længere end den ene. Det er ikke et spørgsmål om at spille den ene ud mod de 730 mio. kr.; det er et spørgsmål, om det skal være 1 mia. kr. eller 1 mia. og 730 mio. kr., og vi synes altså ikke, det er forsvarligt at gå længere.

Specielt hvad toiletartiklerne angår, tror jeg faktisk, at afgiftslettelserne stort set tjener sig selv ind, da over halvdelen af toiletartiklerne købes udenlands. Det er jo slet ikke tilfældet for øllets vedkommende, og derfor er der mere fornuft i det forrige forslag. Derudover er det et spørgsmål om balance, hvor meget man vil sætte ind, og vi synes altså, at 1,7 mia. kr. er at gå for langt økonomisk. Men sundhedspolitikken glemte hr. Ove Fich helt. Hermed mener jeg også at have svaret fru Bente Juncker.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for den tilslutning, der fra et flertal har været til dette forslag, og når jeg lægger de politiske meldinger, der er givet under denne førstebehandling, sammen med de meldinger, der i øvrigt er givet, ligger det nu klart, at vi inden sommerferien er i stand til at gennemføre en samlet omlægning af vore afgifter på 2,2 mia. kr. – en omlægning, som vil være et betydningsfuldt skridt i retning af en tilpasning af de danske afgifter til forholdene i EF's indre marked.

Det er da rigtigt, at det forslag, vi behandler her om en moderat sænkning af afgiften på øl og vin, ikke giver hele løsningen på grænsehandelsproblemet; det er kun et første skridt, men et første skridt i den rigtige retning. Det er imidlertid direkte forkert, når hr. Ove Fich siger, at denne sænkning af afgiften på øl og vin ikke er et led i en samlet plan, som flere ordførere allerede har været inde på. Regeringen har tidligere over for partierne fremlagt en samlet plan. Dels har regeringen fremlagt det, som jeg vil kalde et regnestykke, der viser, hvad det efter regeringens opfattelse ville være nødvendigt at sænke afgifterne med frem til 1995, såfremt vi fra 1. januar 1995 skulle have fri grænsepassage, altså uden rejsegodskontrol. Men regeringen har ikke fremlagt dette regnestykke som en konkret plan; det er blot regeringens bud på, hvad der er nødvendigt, hvis vi skal foretage den nødvendige afgiftstilpasning for at undgå grænsehandel.

Men ved siden af det har regeringen lagt en meget konkret plan frem, nemlig en helt konstant plan for, hvordan vi i løbet af kort tid kunne sænke afgiften på øl og vin, således at vi kunne fjerne grænsehandelen. Den plan er der i øvrigt redegjort for i bemærkningerne til det forslag, vi behandler her.

Hr. Stavvad sagde, at Socialdemokratiet har givet regeringen et tilbud om et bredt flertal bag en samlet plan. Det, hr. Stavvad kalder et tilbud fra Socialdemokratiet, har i virkeligheden fra Socialdemokratiet været et krav om, at regeringen som modydelser til Socialdemokratiet for at lave en sådan samlet plan skulle gennemføre væsentlige stramninger på erhvervsbeskatningsområdet og på andre områder, og det har regeringen selvfølgelig gjort klart at der ikke kan blive tale om.

Jeg vil give hr. Rahbæk Møller ret i, at det i virkeligheden er en meget fornuftig strategi at lave denne tilpasning af afgifterne i nogle skridt – ikke tage det hele på én gang, men gøre det ad nogle omgange, fordi vi på den måde kan få et klart indtryk af, hvad der sker i de andre lande, og navnlig hvad der sker i Tyskland.

Regeringen havde heller ikke i sin oprindelige plan lagt op til, at det hele skulle gennemføres på én gang. Regeringen er klart indstillet på at gøre det i nogle omgange, og her tager vi altså det første skridt, men det er et led i en samlet plan.